

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatali jutányos ár mellett közöl.

Mindszentről Szegvárra.

Nagyon is messze leszünk egymástól egy hosszú télen keresztül. A magyar közmondással élve, a két szomszéd kakasai csak úgy összejárnak most is, a ránk jövő télen át is, mint eddig, csak az emberek fontolgatják és latolgatják kétszer, de talán tizszer is, hogy neki vágjanak-e a tekervényes utnak, mely ma Mindszentről Szegvárra vezet. Igen! hosszú és komoly meditáció tárgya az, hogy a két községet összekötő út el nem készült s így Ludas és sáros környékének érintésével juthatni egyik községből a másikba.

Miért mind ez? Későn fogtak az ut készítéséhez? Nem! hiszen elkészülnek, ha lelkiismeretes vállalkozó kezébe kerül az utkészítés.

A midőn ily erősebb kitévelt alkalmazunk, nem akarunk az illetékes bírák judiciuma elé vágni, de ha meggondoljuk azt, hogy az elkészült kövezetnek egy nagy részét fel kelle szedni s újból lerakadni, — mely munkálattal már ez év folyamán nem készülhetnek el — bizonyára méltó és igazságos a felháborodásunk.

Oh be sokszor megadtuk az árát a közmondásnak: „olcsó husnak hig a leve“, de nem okulunk.

Példáért nem kell tul a tengerekre zarándokolni. Itt vagyunk mi mindszentiek.

Nem azért hozzuk fel a mindszentieket, mintha ők állították volna elő azon hiányos dolgot, melyet fel akarunk hozni, nem! hiszen a megyén mulott s nem a mindszentieken, hogy régi koczkaburkolatunk, mely a vasuttól a temető innenső végéig tart, ma is jobb, szolidabb, mint a temetőtől a révig, mely pedig néhány évvel később látott napvilágot amannál.

Ez az eset áll a szegvári makadamnál is: olcsóbb vállalat, rosszabb minőség.

Helyén való lenne, ha irányadó köreink végre megtanulnák, hogy a

drágább az olcsóbb, legalább a tapasztalat erről győz meg bennünket.

Oda jutottunk, hogy többé nem is az jöhet szóba, hogy minő kövezet szándékozik burkolni a vállalat, hanem az, vajjon van-e akkora személyes garancia a vállalatban, hogy jó utat készít a nélkül, hogy ennyi-annyi bizottság felülbírálja a benyújtott mintakövet a nélkül, hogy csak halvány sejtelmé is volna a bizottságnak a minta minőségéről.

Hogy is procedálnak a megyék ma az utépítésnél: Pályázatot hirdetnek; megindul a vállalati verseny és vagy a pályázók, vagy a megye a minta követ felküldik Pestre a szakértők bírálata alá, innen lekerülnek a megyéhez, a bírálat számot ad a kövek minőségéről, keménységéről, tartóssága stb. kellékeiről.

Denique, itt lent aztán nagy daddal kiválasztják a legjobbat. Nos! és mégis csizmadiát fogunk, mint fogtunk a szegvári uttal.

Igen, mert egy és ugyanazon bánya kövei is nagyon elütők egymástól. A bányabérlet, vagy tulajdonos mint vállalkozó benyújtja a legjobb minőségű követ mintának, e darab kő keménységével, — hogy úgy mondjuk — aczélosságával excellál a többi fölött.

Igen ám! csak hogy e jó minőségű elenyésző csekély perczentben fordul elő a bányában, a vállalat még csak távolról sem képes gondolni sem arra, hogy a minta követ szerepeltesse az egész utkészítésnél.

Igy váltakozik aztán az elkészült műuton a jó anyag a rosszal, rosszabbal s legrosszabbal.

Ezért mondtuk fentebb, hogy a vállalat személyes garanciájára kell a dolgot bázizoznunk, nem pedig a beküldött anyag minőségére, melylyel igen könnyen megcsalódhatunk.

Ezt ajánljuk vezető köreink jóindulatú figyelmébe.

A szőlőlugasról.

Mikor Noé apánk a nagy víz után megpihent az Ararát hegyén, azon kezdte, hogy szőlőt ültetett. Okosan tette! Talán ő jött reá először, hogy: „borban az igazság“. Szinte kedve volna az embernek azt hinni — néhai jó Horváth bácsival, — hogy a jó öreg magyar ember volt. De ha nem volt is magyar, tett a magyarnak annyi jót, a mennyit csak az a német barát, ki Geiza vezér idejében a legelső barázdát szórta tele aranyat termő buzakalász pirosuló szemével.

Édes hazánk sokat emlegetett kánaán hírét nagyrészt annak köszönheti, hogy az egész kerek világon olyan szinaranyat nem szürtek soha, mint azon a tiszaparti kupos hegyen. Hej, de mióta az az átkos kis rovar az az istencsapása „szilokférög“, mint jó magyar népünk elkeresztelte, kincset érő szőlőtökéinket elpusztította, bizony édes magyar véreink nagy része vele pusztult. Vele pusztult a jó mód sok-sok hajlékból és nagyon hosszú még az az idő, a mikor Isten segítségével sikerül kihevernünk e nyolczadik egyiptomi csapást. De ki fogjuk heverni. Ki kell hevernünk! Ne csüggedjünk el, mert biznunk kell nemzetünk halhatatlan költője ígében, hogy „jöni fog, mert jöni kell egy jobb kor . . .!“ Meg van adva az irány, csak kitartás, csak előre!

Évtizedek fáradságos, gondos munkája révén sikerült az országnak óriási előhaladást tenni a szőlő re-constructió nagy művében és most már megelégedéssel tekinthetünk vissza küzdelmünk mezejére, mert azon munkás fáradozásunk gyümölcsét látjuk. Visszatér még a jó mód, visszatér vele a jó kedv, a tettvágy a pusztult hajlékokba s lesz hazánk újra az, ami volt — a világ legnagyobb bortermelő országa.

Van egy dolog, a mi gondolkozóba ejti azokat, kik szemüket rávetik azon véreinkre, kiknek szegény sorsuk vagy körülményeik kizárják azt, hogy az ösfoglalkozások e legjövődelműzőbbjét — a szőlőtermelést megfelelő arányban kultiválják.

Hány meg hány gazda van az országban, kinek nincs módjában kisebb-nagyobb tábla szőlő beállítására, mert ahhoz vagy helye, vagy pénze,

vagy annak kezeléséhez szükséges ideje söt legtöbbször mind a három hiányzik. Önkénytelen jut itt eszünkbe, hogy van egy dolog, a minek elhanyagolása, jobban mondva, figyelmen kívül hagyása gondatlanság volt már eddig is.

Számla sem jöhető parányi tőkével, kevés fáradsággal, pár arasznyi helyet olyan jövedelmezővé lehet tenni, a milyenné a világon semmi másal. Ez pedig a szőlőlugasok létesítése, a szőlőtőkék lugassá nevelése. Valakinek csak az Isten kegyelme juttatott egy talpalatnyit a haza földéből, mindazoknak megvan adva a lehetőség, hogy szőlőlugas ültetésével nagy jövedelemre tegyenek szert. Mindenütt, fel északnak, le délnek, nyugatnak és keletnek, legzordonabb éghajlatu vidékeinken is teljes sikerrel kultiválható. Megfelelő fajok helyes megválasztása biztosítja az eredményt. Egy pusztafal, egy öreg fa, egy kerítés, egy gyeplő, hol rendesen a csalán, bürök, tövis és megszámlálhatatlan ezre a gyomnak szívja a jó anyaföld éltető nedvét a gazda boszuságára, minden haszon nélkül, széppé és aránytalanul jövedelmezővé tehető, és mily nevetésesen kicsiny befektetést, mily észre sem vehető kevés munkát s utánjárását igényel.

Igaz, hogy egy szőlőlugas csak akkor adja meg a várt jövedelmet, ha gondoskodva van arról, hogy épen a legmegfelelőbb szőlőfajok alkalmaztassanak, mert mint tudjuk, egyik-másik faj nem bírja ki a lugasneveléssel járó természetszerűleg óriási termelést, és hogy manapság oly ritka helyen kultiválják, annak nagy részt az az oka, hogy sokan céljukat épen most hibázták el többnyire, hogy a lugasnak alkalmas fajokat nem választották meg kellőleg s ültettek olyat, a milyen volt. Persze az meg úgy termett, a hogy tudott. Ma azonban ez sem akadály már, hiszen jóformán minden ujságban, minden naptárban — mely a hármás bércz és négy folyó határain belül napvilágot lát — ott van egyik vagy másik szőlőoltványtermelő-telep hirdetése, honnan a megfelelő fajok potom áron beszerezhetők, söt megfigyelésem szerint van olyan is, a melyik a lugas-szőlők létesítésére olyan nagy sulyt fektet, hogy éveken át gondos munkássággal folytatja kísérleteit, hogy a legmegfelelőbb fajokat kiismerve s alkalmazva, a közönségnek biztos eredménnyel szolgálhasson.

Epp ez az illető vállalat az, mely a lugas-miveléshez, bár az igen egyszerű, nyomtatott kezelési könyvecskét küld minden rendelőnek, melyből, aki soha szőlőt nem látott is, a legkifogástalanabbul állithatja be és bámulatos eredménnyel termelheti a lugas szőlőt.

A legszegényebb is megszerezheti és mindenkinek van annyi érkezése, hogy azt a minimális időt, melyet gondozása igényel, reáfordíthassa. Jö-

vedelmezőségét nem kell ecsetelnem, s csak példának említem fel, Fáter Béla kovácmestert Szent-Békálán, Zala-megyében, kinek egyetlen egy lugasmivelésű tőkéje 1899. évben 196 liter bort adott; 1900-ban 1721 fűrt volt rajta s lett 2 és fél akó bora, söt a két szomszédjába átnyuló ága annak, a ki gondozta, 1 akó bort, a másikkak, aki elhanyagolta 50 fűrtöt adott még azon kívül, 1901-ben 2226 fűrtöt termett és még ezenkívül a két szomszédnak meñnyit! Ez pedig nem mese, hanem szent igaz, mint azt Fáter mester birtokomban levő sajátkezű leve és a „Szőlőszeti és borászati Lapok“ 1899. évi egyik száma bizonyít. Nem kell utalnom Berti bátyám gulács-i (Bereg-m.) kertjében lévő lugasára, mely minden esztendőben behozza a 600 koronát, mert ez egy példából is láthatja mindenki óriási aranyu jövedelmező voltát.

Ez az, amire én minden magyar gazda figyelmét felhívni szeretném. Ez az, a mit mindenkinek fülébe szeretnék kiáltani: „Ültess lugas-szőlőt, ha sem helyed, sem pénzed nincs nagyobb tábla létesítéséhez. Nem mindenféle haszontalan futókéval rakd meg az eresz alját, veranda oszlopát, pusztafalat, mert szépnek ez százszor szebb és még hozzá jövedelmező.“

Sokan megmosolyogják soraimat, tudom, hogy ilyen igénytelennek látszó kis dologgal állók elő, de hej, sokan vagyunk, kiknek nem telik ám szőlőhegyre, nem telik válogatni a piacon a szebbnél-szebb fűrtökben és keservesen kell beteg édesanyánknak a doktor rendelte kis jó bort drága pénzen, amit pedig pár garással és egy kis igyekezettel magunk megtermelhetnénk évről-évre.

Bár gyenge szavam ne mint kiáltó szó hangzana el a pusztában, hanem sok jó magyar ember gondolkozna rajta, s vessen magában számítás, milyen csekély kiadás, milyen kevés munka mellett, milyen haszonra lehet kilátása és ne sajnálja a fáradságot, vegyen elő egy kalendáriumot, vagy ujságot és keresse meg benne valamely szőlőoltvány-telep címét, a melyik lugas-oltványokat kínál, írjon neki és vegyen egy-két tőkét próbára, meglátja, hogy szavam a tapasztalaton alapuló becsületes meggyőződés sugallata.

Nem fogom sajnálni, hogy igénytelen szavaimat hangoztatni merem ott, hol annyi nagytudományu szakember válltelve működik közre azon, hogy megfigyeléseiket, észrevételeiket, fáradságos, gondos kísérleteik eredményét közzétéve, a gazdaközönségnek az egész ország minden polgárának hasznára legyenek; ha csak egyetlen egy jó magyar ember is megszívleli azt és ez uton jövedelemre tesz szert s könnyít vele helyzetén. Adja Isten, hogy minél számosabban legyenek, kiknek hajlékába ez uton fog jókedv — ha még oly kicsiny is — költözni.

Vegyések.

— **Zarándoklat Szegedre.** Ma délelőtt a 9 óra 25 perczkor induló vonaton zarándokol be Szegedre Mindszenti község hazafias polgársága, hogy megkoszorozza hazánk nagy fiának: K o s s u t h Lajosnak megszentelteleníteni szándékolt szobrát. A gyülekezés Dobos István vendéglőjében lesz, honnan zeneszó mellett, jelvényesen történik a kivonulás az állomásra. Mint értesülünk, Mindszenti hazafias küldöttségét Szegeden a város egyik tanácsosa fogadja hivatalosan, ezen kívül az egyetemi ifjuság és számos kör testületileg kivonul az állomásra a mindszentiek elé. A közadakozásból vásárolt remek koszoru néhány napon át Baksay Illés ur üzleti kirakatában volt közszemlére kitéve.

— **Halálozás.** Öszinte, mély részvétellel értesülünk Schö n f e l d Mártonnak, Mindszenti község e derék, köztiszteletben álló polgárának f. hó 13-án, a hajnali órákban történt elhunytáról. A megboldogult évtizedeken keresztül működött a közügy terén s mint megyei és községi képviselő, községünk érdekei mellett, meggyőződése szerint mindenkor sikra szállt. Hosszu éveken át elnöke volt a helybeli izr. hitközségnek, valamint az iparos tanoncz-iskolának. Néhány év óta súlyos betegségbe esett, s azóta visszavonult a közügyek teréről. A megboldogult 64 évet élt s temetése ma d. e. 9 órakor megy végbe. Legyen áidott emléke!

— **Katalin-bál.** A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ f. hó 22-én tartja megszokásos Katalin-bálját, a mely mint minden évben, most is szép sikerűnek ígérkezik. A táncmulatság egyik érdekessége az éjjel előtt tartandó ex-lex eljegyzés rendezése lesz. Ugyanis az a lány, kit ex-lex szerint legtöbbször eljegyeznek, a bálrendezés szép és értékes ajándékát fogja elnyerni. A mulatságra belépő-díj előreváltva 1 korona, este a pénztárnál 1 korona 20 fillér. Jegyek előre válthatók Büchler Gábor, Schwatz Ignác és Pánczél Károly uraknál.

— **Kijátszás.** Ugy látszik a legszigorubb ellenőrzés daczára piacunkon a kofák tovább is garázdálkodnak. A szabályrendelet határozmányait azzal játszák ki, hogy az eladó termékeket előre lefoglalózzák. Egyéb-ként, mint hitelt érdemlő egyéntől értesülünk, két vidéki kofa a legdurvább szavakkal aposztrofálta községünk képviselőtestületét. Jó lesz ezekkel a nyelvhöszökkal a legszigorubb eljárást tanusítani.

— **Dohánybevéltás.** Az 1903. évben az állami dohánygyedárúság részére engedély mellett termelt dohányt vármegyénk területén Szegeden és Csongrádon az 1904. évi január 4-től kezdődően fogják bevéltani az állami dohánybevéltő hivatalok. A bevéltás határidejét most állapította meg központi dohányjövédéki igazgatóság. E szerint a dohánybevéltás Szegeden 1904. január 4-től február 19-ig, Csongrádon pedig január 4-től január 15-ig tart. Az igazgatóság a dohánybevéltás teljesítésére mindkét helyen bizottságot alakított, melynek Szegeden M i k s i k Ede, az ottani bevéltő hivatal vezetője az elnöke.

— **Cselédányok.** Egy jelentéktelen lopási ügy tárgyalása érdekes büntügyet patantoti ki f. hó 6-án a szegedi törvényszék-

nél folyt tárgyalás során. Csenki Jusztí 18 éves szegvári cseléd lány volt a vádlott, azzal gyanúsítva, hogy cseléd társától, Piti Annától, a kivel a Baksi-majorban együtt szolgált Vödrös István kasznárnál, három zsebkendőt és három szivart tulajdonított el.

— Kívánja-e a vádlott megbüntetését? — fordult az elnök Piti Annához.

— Igen.

Vádlott beismerte a terhére rótt büncselekményt. Kitént azonban, hogy a jogtalanul eltulajdonított tárgyak nem a Piti Anna tulajdonát képezik.

— Miért vette ki társnője szoknyájából ezeket a holmikát? — kérdezte vádlottól az elnök.

— Bosszúból, mert egy alkalommal keresztül lőtte a kezemet.

Csenki Jusztí aztán körülményesen elmondta az esetet és vallomását így fejezte be: Piti Annát azért nem büntették meg a lövésért, mert a szegvári bíróság előtt 40 koronába kiegyeztünk.

Törvény szerint persze ezt az ügyet nem lehet kiegyezéssel elutasítani és így a törvényszék az iratokat az ügyészséghez tette át, amely a véletlenül napfényre kerülő bűnügyben megindítja az eljárást. Csenki Jusztí ellen az eljárást megszüntették, miután Piti Anna meggondolta a dolgot és panaszát visszavonta.

— Pétör elszelelt. Vendégszeretet dolgában híres a tanyai ember. Szívesen marasztalja a vendéget s mindenének a legjavát találja eléje. Egyszóval nem fukarkodik. De a fukarságig takarékos a tanya népsége, ha bekövetkezik a községbe. De inkább is saját magát irányában mutatja ezt a következő kis történet is.

Pétörnek némi ügyes-bajos dolga volt a községben. Az asszony is bekövetkezett Pétörrel, hogy egyuttal egy kis ruhára valót áruljon némi tojás és zöldségfélékből.

Nagy zavarodás éri azonban Pétöréket. Már feleutján vannak a városnak, mikor a Vera észreveszi, hogy a szalonnás tarisznya otthon felejtődött.

— Majd möglöszünk no, — vigasztalja Pétör az asszonyt. Vöszöl egy láng-czipót, oszt avva' kész az ebéd.

Az asszony csakugyan el is állít a láng-czipós kofákhoz. Megvesz egy 10 krajczáros czipót és azzal visszamegy a kocsijukhoz.

Közben megkondult a déli harangszó, de Pétör még mindig nem vetődött vissza. Az asszony eddig illendőnek tartotta a várakozást, de most már úgy találta, hogy megtalálja Pétör a magát. Azzal kettétörte a ropogós czipót és elkezdett jóízűen falatozni.

Az ember pedig ezalatt italozott egy régi czimborájával, a ki meginvitálta egy fél-literre a korcsmába. A czimborára egy porció marhapaprikást kért, de Pétör életében nem rendelt, mert úgy vélekedett, hogy vett az asszony láng-czipót, hát mért költsékezne. De majd hogy csak ki nem csordul a Pétör könnye, úgy nézi a falatozó komáját. A paprikás kellemes illata végre is annyira fölingerli, hogy Pétör elszántan szól a korcsmárosnak:

— Hozzon hát nekem is egygyel!

Pétör bevöszli a paprikást, de oly méreg kicsi volt, hogy most már, ha benne van, hát meg kell ennie még egyet. Ugy is tett, majd harmadszor is megrepétálta. S míg

izzadt a falatozásba mindig az ajtóra sandított, nem jön-e az asszony.

Addig-addig festette aztán a falra az ördögöt, hogy a harmadik porció közepénél csakugyan megjelent az ajtóban az asszony.

Pétör fufangosan kiált felé:

— Netene, gyere mán no sebössen. Tudtam, hogy elgyűsz, mert izentem a' izétül. Hozattam egy kis porcióval, oszt éppen lőtöttem a villát, hogy möghagyom a részöd.

CSARNOK.

KÜZDELEM AZ IGAZSÁGÉRT.

— Bűnügyi regény. —

A terem közepén hosszú zöld asztal állt, mely előtt egy kicsi, köpczös ur foglalt helyet, a kiből, ugylátszik, az egész társaság figyelmé összpontosult; gépiesen vette kezébe a játék kártyát, leszédett belőle egyet-egyet és sorrendben jobbra és balra lerakta őket nyíltan az asztalra.

Ha javára dőlt a kártya, a legnagyobb lelki nyugalommal söpörte be nyereségét, ellenkező esetben épp oly nyugodtan fizetett; a hazárdjátékosoknál szokott izgatottságtól teljesen mentnek látszott.

A többi urak is többé kevésbé nyugodtaknak és közömböseknek látszottak; az ilyen alkalmaknál uralkodó csend csak néha-néha lett a csalódás vagy öröm felkiáltásaitól megzavarva.

Ez azonban csak ritkán történt, mert az urak inkább időöltésből, mint nyeresi szándékból játszottak és mindegyik közülök abban az irigylésre méltó helyzetben volt, hogy oly összegeket veszíthettek minden anyagi megrázkódtatás nélkül, a mik más halandók szemében valóságos vagyonnak tűnnek föl.

— Fortuna asszony az este, úgy látszik, hátat fordít önnek; hiszen egyre vesz, nem akar egy kis szünetet kedves gróf ur? kérdezi Erlei báró szomszédját Bertovszky grótot.

— Ah, kedves báróm, ellenkezőleg; nem vagyunk-e magunk közt, s nem játszunk-e kedvtelésből? Tovább játszom, hiszen épp a veszteség az, a mi mulattat; a folytonos nyereség rége megcsüszint élvezetet nyújtani nekem, a mint tudja, az utóbbi időben jelentékeny nyereségeket értem el, amelyekhez ön, kedves báróm, nem a legcsekélyebb részben járult hozzá, — tette hozzá némi gunynyal.

— Nem tudok róla semmit, — mondá Erlei báró a legnagyobb egykedvűséggel, újabb szivarkára gyújtva és a bodor kék füstfellegetek ábrándosan szemlélgetve; nem szívesen akarta bevallani, hogy az utóbbi időben oly jelentékeny veszteségeket szenvedett.

Ezalatt a bankár egy újabb csomagot szedett elő és a játék megszokott módon folytattalott.

Fel-felcsillogó szemekkel követte Bertovszky gróf az asztalon ide s tova guruló, a gyertyafényben tündöklő aranyakat. Bertovszky gróf, a különben annyira szerencsés játékos, ma este határozottan szerencsétlen volt; egyre igen jelentékeny összegeket veszített és bárha úgy mutatta, mintha az óriási veszteség nem hozhatná ki sodrából, úgy a

gyakrabban felvillanó szemeiből mégis ki lehetett olvasni, hogy a legnagyobb érdekesítéssel követi a játék menetét.

Lassanként abba a kárhozatos hibába esett, mely minden szerencsejátékos tulajdonsága szokott lenni; megkétszerezte, háromszorozta tétjeit és azt hitte, hogy ezáltal a makacs szerencse-istennőt hatalmába fogja keríthetni; ámde ez is hiábavalónak bizonyult, a szerencse hűtlenül elhagyta. Így történt azután, hogy mintegy huszonötezer koronányi készpénzét aránylag rövid idő alatt a bankárnak zsebébe kellett csusztatnia; a gróf benső izgatottsága ezalatt egyre fokozódott; arcza még halványabb lett és nagynehezen sikerült neki izgatottságát leplezni, amikor remegő kézzel az utolsó ezer koronás bankjegyet egy kártyára tette. De nem volt szabad felindulását elárulnia; hisz azt mondta, hogy a veszteség különösen mulattatja és a mikor most Erlei bárónak ironikus tekintetét vette észre, melylyel az őt végigmérte, erőszakos megerőltetéssel kényszerítette magát nyugodtnak látszani.

Mit gondoltak volna felőle ebben a társaságban, ha ő, a gazdag gróf, a kinek általában tartották és a kiről azt beszélték, hogy Lengyelországban mérhetetlen terjedelmű birtokai vannak, ilyen csekélység, huszonötezer korona miatt panaszkodnék?

— Szavamra mondom, kedves Bertovszky, úgy látszik, különös öröme telik abban, hogy elveszítse pénzét, — mondá Erlei báró; huszonötezer korona! Hm, egészen tekintélyes összeg, csak hogy az ilyen kedvtelést nem lehet soká kielégíteni! Apropos! — tette hozzá kissé élesen, milyen évi járadék kell ahhoz, hogy ekkora összeget minden este el lehessen veszíteni?!

Bertovszky ajkaiba harapott.

— Átkozott szájhős! gondolta magában. Talán éppen ez a ficzko, kitől legkevésbé sem gondoltam volna tarthatni, gyanítja valóságos helyzetemet és viszonyaimat?

Benső felháborodását visszafojtva hangosan mondá azután:

— Lássá, kedves báró, a dolog nálam egészen másképp áll, mint önénél; nekem például teljesen hatalmamban van, hogy nyerjek-e vagy veszítsek a játéknál és rendszeren azt az esetet választom, mely legtöbb élvezetet nyújt nekem.

A gróf ezt a megjegyzését a legnagyobb hidegvérrel tette, mintha ő annak igazságáról tökéletesen meg volna győződve.

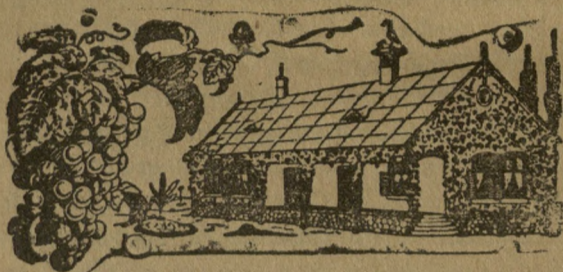
Meglepetve tekintett tehát Erlei a grófra, azután meg — mintha a gróf nyilatkozatában semmi bökkenőt se találhatna — közömbös hangon válaszolt.

— Azt persze nem tudtam, hogy ilyesmi lehetséges; minthogy ön azonban állítja, nincs jogom benne kételkedni. Egészen valószínűtlennek egyébiránt nem tetszik nekem állítása; mert miért ne tudhatná egy olyan ügyes számító, mint ön, gróf ur, miképp fordul a kártya? — tette hozzá gunyosan. Azonban mégis kíváncsi volnék megtudni, hogyan csinálja; nem volna oly szíves, nekem művészetében néhány leczkét adni.

(Folyt. j.köv.)

Korom Józsefnek

a Ludasoldalon lévő 33 hold jó minőségű szántóföldje, épületekkel együtt, holdankint 700 koronáért; ugyszintén az Aranyosszék mellett 10 hold legelő, épületekkel együtt 2600 koronáért eladó. Minden további alku kizárva.

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem, s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legkisebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is foglalna az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelező-lapon tudatja.

Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

A PESTI NAPLÓ KARÁCSONYI AJÁNDÉKA.

VÖRÖSMARTY-ALBUM.

A Pesti Napló, amely eddigelé az Ember tragédiáját, Arany János balladáit, Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himfy-Albumot, A Költők-Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy-Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacson általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmuló fényvel és pompával aranyvásznon kemény kötésben

Vörösmarty-Albumot

fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A „Vörösmarty-Album” a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát, „Csongor” és „Tündét”, Vörösmartynak a kedves drámai költeményét a „Szózat”-ot, a „Vén cigány”-t, „Szép Ilonkát” és Vörösmartynak legkiválóbb művészi alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. 20 műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval. A „Vörösmarty-Album” műmellékleteit a legjelesebb magyar festőművészek készítették. Minda nyituk élén ott van Székely Bertalan, a legnagyobb magyar történelmi festő, aki a „Toldi” című költeményt illusztrálja. Kortársa és barátja Madarász Viktor, a „Sulamón” című költeményhez készít festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő idősebb magyar művészek sorakoznak: Birri Sándor, Féyves Ador, Ferenzy Károly, Kémény Jenő, Kristócsy Károly, Kremer (Tardos) V., Magyar Minnián Juszáv, Nagy Sándor, Rudné, Hirsch Nelli. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a „Vörösmarty-Albumot”, amelyek egész sor magyar festő művészetét fogják a „Vörösmarty-Album” keretében bemutatni. A valóban remek kivitelű műlaponak egy része gyönyörű színnyomása lesz, a melyet eddig

alig jelent meg magyar díszműben. A „Vörösmarty-Album”-ot megszerezhetik mindazok, a kik a „Pesti Napló”-ra

1. egyszerre egy egész évre előfizetnek,
2. akik félévre fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további félévén át előfizetőink lesznek,

3. akik egy negyedévre fizetnek elő és további háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszolgáltatása után kapják meg a „Vörösmarty-Album”-ot.

4. akik havonta fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a „Vörösmarty-Album”-ot.

Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály Albumot az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékot bírták, azok a „Vörösmarty-Album”-ot csak úgy kapják meg, ha egy további egész évre előfizetnek, illetve ha jelen négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A „Pesti Napló” előfizetési ára: egész évre 23 k., félévre 14 k., negyedévre 7 k., egy hóra 2 k. 40 fill. Előfizetési mindenh 1-től és 15-től lehet.

Schottler & Co., Budapest

a ruggyantagyártás meghonosítója
Magyarországon.

a legnagyobb szőlészeti és borászati szaküzlet

Legnagyobb raktár az összes
SZÜRETELESI GÉPEKBEK ÉS
ESZKÖZÖKBEN,
SZŐLŐZÚZÓK
bogyóval és anélkül,
mabille- és duplex-rendszerű
borsajtók
gőzerőre és víznyomásra berendezve, a
legszebb és legjobb kivitelben elkészítve.
Gyári
raktár
BORSZIVATTYÚKBAN.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-cséplőgépek, lóheró-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsológok, darálók, őrlő-malmok, egyetemes cséplő-ekék.

2- és 3-vasú elék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.